

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

1. srpna 2025 *

„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice (EU) 2016/343 – Článek 6 – Důkazní břemeno při prokazování viny obviněné osoby – Článek 47 druhý pododstavec Listiny základních práv Evropské unie – Právo na přístup k nezávislému a nestrannému soudu – Částečné zpětvzetí obžaloby státním zástupcem během jednání – Povinnost soudce rozhodnout o bodech obžaloby, které byly během jednání vzaty zpět“

Ve věci C-404/24 [Dimnev]ⁱ,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Městského soudu v Sofii (Sofijski gradski sad, Bulharsko) ze dne 10. června 2024, došlým Soudnímu dvoru dne 10. června 2024, v trestním řízení proti

KP,

za účasti:

Sofijska gradska prokuratura,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení: C. Lycourgos (zpravodaj), předseda senátu, S. Rodin, N. Piçarra, O. Spineanu-Matei a N. Fenger, soudci,

generální advokát: J. Richard de la Tour,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za KP: D. L. Kamenova, advokat,
- za nizozemskou vládu: M. Bulterman a C. Schillemans, jako zmocněnkyně,
- za Evropskou komisi: M. Wasmeier a I. Zalogin, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: bulharština.

ⁱ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádné ze zúčastněných stran.

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce neviny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. 2016, L 65, s. 1), a čl. 47 druhého pododstavce Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci trestního řízení zahájeného proti KP, jemuž je vytýkáno, že přechovával a distribuoval omamné látky.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Body 22 a 23 odůvodnění směrnice 2016/343 uvádějí:

„(22) Důkazní břemeno při prokazování viny podezřelé nebo obviněné osoby leží na obžalobě a jakákoli pochybnost by se měla vykládat ve prospěch podezřelé nebo obviněné osoby. K porušení presumpce neviny dojde tehdy, pokud by bylo důkazní břemeno přesunuto z obžaloby na obhajobu, aniž by tím byly dotčeny jakékoli vyhledávací pravomoci soudu z moci úřední, nezávislost soudní moci při posuzování viny podezřelé nebo obviněné osoby a uplatnění domněnek na základě skutečností či právních předpisů ve vztahu k trestní odpovědnosti podezřelé nebo obviněné osoby. Takové domněnky by měly být vymezeny v přiměřeném rozsahu s přihlédnutím k významu projednávané věci a při zachování práva na obhajobu, přičemž použité prostředky by měly být důvodně přiměřené sledovanému zákonnému účelu. Tyto domněnky by měly být vyvratitelné a v každém případě by měly být použity pouze tehdy, je-li dodrženo právo na obhajobu.

(23) V některých členských státech jsou vyhledáváním důkazů jak ve prospěch, tak v neprospěch podezřelé či obviněné osoby pověřeni nejen žalobci, ale i soudci a příslušné soudy. Členské státy, v nichž neexistuje kontradiktorní systém, by měly mít možnost zachovat svůj stávající systém, je-li v souladu s touto směrnicí a dalšími příslušnými ustanoveními práva Unie a mezinárodního práva.“
- 4 Článek 3 této směrnice, nadepsaný „Presumpce neviny“, zní:

„Členské státy zajistí, aby byla podezřelá nebo obviněná osoba považována za nevinnou, dokud její vina nebyla prokázána zákonným způsobem.“
- 5 Článek 6 uvedené směrnice, nadepsaný „Důkazní břemeno“, stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby důkazní břemeno při prokazování viny podezřelé nebo obviněné osoby leželo na obžalobě. Tím není dotčena případná povinnost soudce nebo příslušného soudu

vyhledávat důkazy svědčící ve prospěch i v neprospěch podezřelé nebo obviněné osoby a právo obhajoby předkládat důkazy v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy.

2. Členské státy zajistí, aby veškeré pochybnosti v otázce viny byly vykládány ve prospěch podezřelé nebo obviněné osoby, včetně případu, kdy soud posuzuje, zda má být dotčená osoba zproštěna obžaloby.“

Bulharské právo

- 6 Článek 14 odst. 1 trestního řádu (Nakazatelno-procesualen kodeks), ve znění použitelném na původní řízení (dále jen „NPK“), stanoví:

„Soud [přijímá] rozhodnutí podle vnitřního přesvědčení [...]“

- 7 Článek 27 odst. 1 NPK stanoví:

„Po podání obžaloby státním zástupcem [...] vede soud řízení a rozhoduje o všech otázkách týkajících se dané věci.“

- 8 Článek 46 NPK stanoví:

„(1) Státní zástupce podává a zastupuje obžalobu u trestných činů stíhaných *ex officio*.

(2) Při plnění úkolů uvedených v odstavci 1:

[...]

3. se [státní zástupce] účastní soudního řízení jako veřejný žalobce;

[...]“

- 9 Článek 246 NPK stanoví:

„(1) Státní zástupce vyhotoví obžalobu, je-li přesvědčen, že byly shromážděny důkazy nezbytné [...] pro podání obžaloby k soudu [...]

(2) Ve skutkové části obžaloby je označen [...] trestný čin, kterého se obviněná osoba dopustila [...]

(3) Ve výroku obžaloby je uvedena [...] právní kvalifikaci skutku [...]

[...]“

- 10 Článek 293 NPK zní:

„Prohlášení státního zástupce, že trestní řízení musí být ukončeno nebo vydán osvobozující rozsudek, nezavazuje soud povinnosti rozhodnout podle vnitřního přesvědčení.“

11 Článek 301 odst. 1 NPK stanoví:

„Při vynesení rozsudku soud posoudí následující otázky a rozhodne o nich:

1. zda byl skutek spáchán, zda byl spáchán obviněnou osobou a zda byl spáchán zaviněně;
2. zda je skutek trestným činem a jaká je jeho právní kvalifikace;

[...]“

Původní řízení a předběžná otázka

- 12 Městské státní zastupitelství v Sofii (Sofijska gradska prokuratura, Bulharsko) obžalovalo KP z toho, že dne 21. května 2022 prodal třetí osobě sáček obsahující 0,67 gramu marihuany a na dvou různých místech přechovával za účelem distribuce dva další sáčky, z nichž jeden obsahoval 1,61 gramu marihuany a druhý 0,5 gramu marihuany.
- 13 Uvedené státní zastupitelství kvalifikovalo v obžalobě tyto tři skutky na základě čl. 354a odst. 1 trestního zákona (Nakazatelen kodeks) jako distribuci omamné látky v případě prvního skutku a jako přechovávání omamné látky za účelem distribuce v případě ostatních dvou skutků. Tyto tři trestné činy byly spojeny v jediný trestný čin kvalifikovaný jako „pokračující“ podle čl. 26 odst. 1 trestního zákona, za který lze uložit trest odnětí svobody na dva až osm let a peněžitý trest ve výši 5 000 až 20 000 bulharských leva (BGN) (přibližně 2 500 až 10 000 eur).
- 14 Městský soud v Sofii (Sofijski gradski sad, Bulharsko), jemuž byla věc předložena a který je předkládajícím soudem, provedl soudní vyšetřování a na jednání vyslechl účastníky řízení, přičemž byly podle uvedeného soudu dodrženy zásada kontradiktornosti a právo na obhajobu. V tomto rámci KP prohlásil, že tři balíčky omamných látek přechovával pro vlastní potřebu a takové produkty neprodával.
- 15 Po fázi shromažďování důkazů měl státní zástupce na jednání za to, že KP přechovával tři sáčky marihuany pro vlastní potřebu. Státní zástupce proto vzal některé body obžaloby zpět, a sice prodej prvního sáčku třetí osobě a úmysl distribuovat dva další sáčky. V důsledku toho navrhl, aby byl obžalovaný v těchto bodech zproštěn obžaloby a odsouzen za trestný čin stanovený v čl. 354a odst. 3 trestního zákona, tedy za přechovávání omamných látek, za který lze uložit trest odnětí svobody na jeden až šest let a peněžitý trest ve výši 2 000 až 10 000 BGN (přibližně 1 000 až 5 000 eur). Obhájce KP navrhl, aby byl KP zproštěn obžaloby z důvodu porušení podstatných formálních náležitostí, k němuž došlo při shromažďování důkazů v přípravné fázi trestního řízení.
- 16 Předkládající soud souhlasí se státním zástupcem, pokud jde o jednání obžalovaného v souvislosti s druhým a třetím sáčkem marihuany, avšak na základě vlastní analýzy shromážděných důkazů se domnívá, že jednání KP v souvislosti s prvním sáčkem naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle čl. 354a odst. 1 trestního zákona, tj. distribuce omamných látek, jelikož KP předal tento sáček třetí osobě poté, co jej s touto osobou po vzájemné dohodě a na společné náklady koupil. Uvedený soud je tudíž toho názoru, že za tento trestný čin je třeba KP odsoudit.
- 17 Předkládající soud uvádí, že bulharské právní předpisy, a konkrétně článek 293 NPK, umožňují takové odsouzení, a to i v rozporu se stanoviskem státního zástupce vyjádřeným na jednání. Státní zástupce totiž v žalobě, která byla předložena trestnímu soudu a kterou již nemůže vzít

zpět, podle jeho názoru vylicil skutkový a právní rámec této obžaloby, na jehož základě musí uvedený soud rozhodnout, aniž se od něj může odchýlit tím, že by rozhodl zejména o skutečnostech, které v ní nejsou uvedeny. Trestní soud tak musí rozhodnout o opodstatněnosti obžaloby podle vnitřního přesvědčení, aniž je vázán argumenty stran, a případně přijmout *ex officio* všechna opatření nezbytná k prokázání skutků uvedených v této obžalobě.

- 18 V této souvislosti si předkládající soud klade otázku, zda čl. 6 odst. 1 první věta směrnice 2016/343, podle kterého „důkazní břemeno při prokazování viny podezřelé nebo obviněné osoby lež[í] na obžalobě“, ukládá státnímu zástupci nejen povinnost předložit důkazy na podporu obžaloby, ale také před soudem tvrdit, že tato vina byla prokázána. Podle uvedeného soudu je totiž sporné, že by státní zástupce mohl unést důkazní břemeno, pokud již na jednání netvrdí, že je obviněná osoba vinna.
- 19 Uvedený soud je toho názoru, že za takových okolností důkaz o vině této osoby nutně pochází od soudce. Předkládající soud se tudíž táže, zda může mít v rámci zkoumání důkazů *ex officio*, na které odkazuje čl. 6 odst. 1 druhá věta, jakož i body 22 a 23 odůvodnění směrnice 2016/343, z vlastního podnětu za to, že tato vina byla prokázána.
- 20 Dále je tentýž soud toho názoru, že vedle této směrnice se na situaci v původním řízení vztahuje i rámcové rozhodnutí Rady 2004/757/SVV ze dne 25. října 2004, kterým se stanoví minimální ustanovení týkající se znaků skutkových podstat trestných činů a sankcí v oblasti nedovoleného obchodu s drogami (Úř. věst. 2004, L 335, s. 8), takže tato situace spadá do působnosti Listiny, která je definována v jejím čl. 51 odst. 1.
- 21 Vzhledem k tomu, že musí být splněny požadavky na „nestranný soud“ ve smyslu čl. 47 druhého pododstavce Listiny, klade si předkládající soud otázku, zda lze za nestranný považovat soud, který se odchyluje od společného postoje státního zástupce a obhajoby a sám prokazuje vinu obviněné osoby, čímž u některých bodů obžaloby nahrazuje státního zástupce.
- 22 Předkládající soud je v této souvislosti toho názoru, že situace dotčená v původním řízení se liší od situace analyzované v rozsudku ze dne 9. listopadu 2023, BK (Změna kvalifikace trestného činu) (C-175/22, EU:C:2023:844, body 55 až 57), v němž měl Soudní dvůr za to, že se v dané situaci jedná o nestranný soud. Předkládající soud připomíná, že ve věci v původním řízení státní zástupce jasně uvedl, že bere zpět některé body obžaloby, včetně tvrzení ohledně některých skutkových okolností, zatímco ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, se jednalo pouze o změnu kvalifikace skutků, k níž se státní zástupce nijak nevyjádřil.
- 23 Konečně Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsaná v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“), musí být podle jeho názoru zohledněna jednak jako „mezinárodní právo“ zmíněné v bodě 23 odůvodnění směrnice 2016/343 a jednak na základě čl. 52 odst. 3 Listiny.
- 24 Evropský soud pro lidská práva přitom v rozsudku ze dne 20. září 2016, Karelin v. Rusko (CE:ECHR:2016:0920JUD000092608), a v rozsudku ze dne 8. října 2019, Kornejeva v. Rusko (CE:ECHR:2019:1008JUD007205117), rozhodl, že soud není nestranný, pokud státní zástupce nebyl přítomen na jednáních, během nichž byly zkoumány nové důkazy. V prvním z těchto rozsudků a v rozsudku ze dne 6. března 2018, Michajlova v. Ukrajina (CE:ECHR:2018:0306JUD001064408), Evropský soud pro lidská práva rovněž rozhodl, že soud není nestranný, pokud vynese odsuzující rozsudek v nepřítomnosti státního zástupce, a nese tak

důkazní břemeno ohledně viny obviněné osoby. Z toho podle jeho názoru plyne, že soud *a fortiori* přebírá funkci podpory obžaloby, pokud tuto osobu odsoudí, ačkoli státní zástupce přítomný na jednání vzal některé body obžaloby zpět.

- 25 Za těchto podmínek se Městský soud v Sofii (Sofijski gradski sad) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Brání čl. 6 odst. 1 směrnice [2016/343] ve spojení s body 22 a 23 jejího odůvodnění a s čl. 47 druhým pododstavcem Listiny vnitrostátnímu zákonu, podle kterého prohlášení státního zástupce, že bere obžalobu zpět, nezbavuje soud povinnosti rozhodnout ve věci tak, že ohledně části obžaloby, kterou vzal státní zástupce zpět, vydá odsuzující rozsudek?“

K předběžné otázce

- 26 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 6 odst. 1 směrnice 2016/343 a čl. 47 druhý pododstavec Listiny musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, podle kterých je trestní soud povinen rozhodnout o obžalobě podle vnitřního přesvědčení, i když státní zástupce poté, co na jednání předložil důkazy, které podle uvedeného soudu umožňují odsoudit obviněnou osobu za spáchání trestných činů uvedených v této obžalobě, navrhuje, aby byla tato osoba stran některých skutků zmíněných v uvedené obžalobě zproštěna obžaloby, nebo byla odsouzena za méně závažný trestný čin.
- 27 Na prvním místě je třeba připomenout, že jediným cílem směrnice 2016/343 je stanovit společná minimální pravidla, a proto tato směrnice neprovádí úplnou harmonizaci trestního řízení [rozsudek ze dne 8. června 2023, VB (Vyrozumění osoby odsouzené v nepřítomnosti), C-430/22 a C-468/22, EU:C:2023:458, bod 29 a citovaná judikatura]. Vzhledem k omezenému rozsahu harmonizace provedené touto směrnicí se otázky, které nejsou touto směrnicí upraveny, řídí vnitrostátním právem [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. července 2024, FP a další (Soudní řízení prostřednictvím videokonference), C-760/22, EU:C:2024:574, bod 28 a citovaná judikatura].
- 28 Cílem článku 6 uvedené směrnice je upravit rozložení důkazního břemene při přijímání soudních rozhodnutí o vině (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. listopadu 2019, Specializirana prokuratura, C-653/19 PPU, EU:C:2019:1024, bod 33).
- 29 Podle čl. 6 odst. 1 první věty směrnice 2016/343 leží důkazní břemeno při prokazování viny podezřelé nebo obviněné osoby na obžalobě. Soudní dvůr již rozhodl, že jak vyplývá z bodu 22 odůvodnění této směrnice, čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice brání tomu, aby bylo důkazní břemeno přesunuto z obžaloby na obhajobu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. prosince 2022, HYA a další (Nemožnost vyslýchat svědky obžaloby), C-348/21, EU:C:2022:965, bod 32].
- 30 Z toho plyne, že podle tohoto čl. 6 odst. 1 první věty směrnice 2016/343 musí žalobce shromáždit důkazy na podporu obžaloby a předložit je příslušnému soudu.
- 31 Jak vyplývá z druhé věty čl. 6 odst. 1 směrnice 2016/343, povinností plynoucí z první věty tohoto odstavce není dotčena případná povinnost soudce nebo příslušného soudu vyhledávat důkazy svědčící ve prospěch i v neprospěch podezřelé nebo obviněné osoby.

- 32 Jak mimoto vyplývá z bodu 22 odůvodnění směrnice 2016/343, konstatováním, že presumpce nevinu by byla porušena, kdyby bylo důkazní břemeno přesunuto z obžaloby na obhajobu, nejsou dotčeny případné vyhledávací pravomoci soudu z moci úřední, nezávislost soudní moci při posuzování viny podezřelé nebo obviněné osoby a uplatnění domněnek na základě skutečností či právních předpisů ve vztahu k trestní odpovědnosti podezřelé nebo obviněné osoby.
- 33 Z toho plyne, že povinnost obžaloby předložit důkaz o vině obviněné osoby, která je stanovena v čl. 6 odst. 1 směrnice 2016/343, nemůže bránit tomu, aby vnitrostátní právní předpisy mohly stanovit, že soudci nebo příslušnému soudu přísluší nezávisle posoudit vinu obviněné osoby poté, co případně sám vyhledá důkazy svědčící ve prospěch i v neprospěch podezřelé nebo obviněné osoby.
- 34 To platí tím spíše, pokud – stejně jako v projednávaném případě – soudce nebo příslušný soud posuzuje vinu obviněné osoby nezávisle na posouzení, které v této souvislosti provedl státní zástupce, pouze na základě důkazů, které předložil daný státní zástupce a obhajoba.
- 35 Z výše uvedeného vyplývá, že čl. 6 odst. 1 směrnice 2016/343 nebrání takovým vnitrostátním právním předpisům, přestože státní zástupce poté, co na jednání předložil takové důkazy, navrhuje, aby obviněná osoba byla stran některých skutků uvedených v obžalobě zproštěna obžaloby, nebo byla odsouzena za méně závažný trestný čin.
- 36 Na druhém místě je třeba připomenout, že čl. 51 odst. 1 Listiny stanoví, že pokud členské státy uplatňují právo Unie, musí respektovat práva zaručená touto Listinou.
- 37 Soudní dvůr v této souvislosti rozhodl, že presumpce nevinu, na kterou odkazují bod 22 odůvodnění a článek 6 směrnice 2016/343, vyžaduje, aby soudce při posuzování trestní odpovědnosti obžalovaného nebyl zaujatý a předpojatý. Nezávislost a nestrannost soudců jsou tedy základními podmínkami k tomu, aby byla zaručena presumpce nevinu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. listopadu 2021, Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim a další, C-748/19 až C-754/19, EU:C:2021:931, bod 88).
- 38 Právo každého, aby jeho věc byla projednána nezávislým a nestranným soudem, předem zřízeným zákonem, patří mezi požadavky, které jsou neoddělitelně spjaty se základním právem na spravedlivý proces, jež je zaručeno v čl. 47 druhém pododstavci Listiny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. července 2024, Breian, C-318/24 PPU, EU:C:2024:658, bod 80).
- 39 Je tedy třeba určit, zda požadavky nezávislosti a nestrannosti stanovené v čl. 47 druhém pododstavci Listiny brání vnitrostátním právním předpisům, které trestnímu soudu umožňují na závěr trestního řízení odsoudit obviněnou osobu za trestný čin uvedený v obžalobě, přestože státní zástupce po předložení shromážděných důkazů navrhuje, aby byla tato osoba zproštěna obžaloby, nebo byla odsouzena za méně závažný trestný čin.
- 40 Podle ustálené judikatury má tento požadavek nezávislosti dva aspekty. První, vnější aspekt předpokládá, že daný soudní orgán vykonává funkce zcela samostatně, není hierarchicky na nikoho vázán ani není nikomu podřízen a od nikoho nepřijímá příkazy či pokyny jakéhokoli v původu, čímž je chráněn před vnějšími zásahy nebo tlaky, které by mohly narušit nezávislost rozhodování jeho členů a ovlivnit jejich rozhodnutí (rozsudek ze dne 19. prosince 2024, Vivacom Bulgaria, C-369/23, EU:C:2024:1043, bod 30 a citovaná judikatura).

- 41 Druhý, vnitřní aspekt, souvisí s pojmem „nestrannost“ a týká se rovného odstupu ve vztahu ke stranám sporu a jejich příslušným zájmům s ohledem na předmět sporu. Tento aspekt vyžaduje objektivitu a neexistenci jakéhokoliv zájmu na vyřešení sporu mimo striktní použití právního předpisu (rozsudek ze dne 19. prosince 2024, Vivacom Bulgaria, C-369/23, EU:C:2024:1043, bod 31 a citovaná judikatura).
- 42 Záruky nezávislosti a nestrannosti požadované uniijním právem předpokládají existenci pravidel umožňujících rozptýlit jakékoli legitimní pochybnosti jednotlivců, zejména o neutralitě dotčeného soudního orgánu ve vztahu k vzájemně se střetávajícím zájmům (rozsudek ze dne 19. prosince 2024, Vivacom Bulgaria, C-369/23, EU:C:2024:1043, bod 32 a citovaná judikatura).
- 43 Nelze přitom mít za to, že vnitrostátní právní předpisy, které stanoví povinnost trestního soudu rozhodnout o obžalobě podle vnitřního přesvědčení, aniž je vázán posouzeními týkajícími se viny obviněné osoby, která na jednání uvedl státní zástupce, jsou v rozporu s těmito požadavky. Takové právní předpisy, jejichž cílem je zajistit, aby trestní právo bylo plně uplatňováno a pachatelé trestných činů byli trestáni, totiž nemohou zpochybnit stejný odstup tohoto soudu ve vztahu k účastníkům řízení a jejich příslušných zájmů s ohledem na předmět řízení nebo vyvolat v této souvislosti u jednotlivců legitimní pochybnosti.
- 44 Je třeba uvést, že jelikož Listina zakotvuje práva odpovídající právům zaručeným EÚLP, má čl. 52 odst. 3 Listiny zajistit nezbytný soulad mezi právy obsaženými v Listině a odpovídajícími právy zaručenými EÚLP, aniž je narušena autonomie uniijního práva. Podle Vysvětlení k Listině základních práv (Úř. věst. 2007, C 303, s. 17), čl. 47 druhý pododstavec Listiny odpovídá čl. 6 odst. 1 EÚLP. Soudní dvůr tudíž musí usilovat o to, aby jeho výklad v projednávané věci zajišťoval úroveň ochrany, která bude v souladu s úrovní, jež je zaručena v čl. 6 odst. 1 EÚLP, jak jej vykládá Evropský soud pro lidská práva [rozsudek ze dne 19. prosince 2024, Vivacom Bulgaria, C-369/23, EU:C:2024:1043, bod 28 a citovaná judikatura].
- 45 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce odkazuje na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, podle které požadavek nestrannosti vyplývající z čl. 6 odst. 1 EÚLP brání tomu, aby trestní soud byl povinen podpořit obžalobu tím, že případně po shromáždění nových důkazů z vlastního podnětu vynese odsuzující rozsudek, ačkoli státní zástupce nebyl přítomen na jednání (viz ESLP, 20. září 2016, Karelin v. Rusko, CE:ECHR:2016:0920JUD000092608, body 73 a 76, a ESLP, 6. března 2018, Michajlova v. Ukrajina, CE:ECHR:2018:0306JUD001064408, bod 64).
- 46 Tato judikatura však není v projednávané věci relevantní. Předběžná otázka se totiž netýká shromažďování nových důkazů na jednání z podnětu soudce, který rozhoduje ve věci, bez přítomnosti státního zástupce ani konání jednání v nepřítomnosti státního zástupce, tedy okolností, kterých se týká citovaná judikatura, ale týká se povinnosti uvedeného soudu rozhodnout o obžalobě podle vnitřního přesvědčení v situaci, kdy se státní zástupce účastnil jednání, tedy v situaci, jejíž jediná zvláštnost spočívá v tom, že i když byly shromážděny všechny důkazy, státní zástupce navrhl, aby byla obviněná osoba stran některých skutků uvedených v této obžalobě zproštěna obžaloby, nebo byla odsouzena za méně závažný trestný čin.
- 47 S ohledem na výše uvedené je třeba na položenou otázku odpovědět, že čl. 6 odst. 1 směrnice 2016/343 a čl. 47 druhý pododstavec Listiny musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním právním předpisům, podle kterých je trestní soud povinen rozhodnout o obžalobě podle vnitřního přesvědčení, i když státní zástupce poté, co na jednání předložil důkazy, které

podle uvedeného soudu umožňují odsoudit obviněnou osobu za spáchání trestných činů uvedených v této obžalobě, navrhuje, aby byla tato osoba stran některých skutků zmíněných v uvedené obžalobě zproštěna obžaloby, nebo byla odsouzena za méně závažný trestný čin.

K nákladům řízení

- 48 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Článek 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem, a čl. 47 druhý pododstavec Listiny základních práv Evropské unie,

musí být vykládány v tom smyslu, že

nebrání vnitrostátním právním předpisům, podle kterých je trestní soud povinen rozhodnout o obžalobě podle vnitřního přesvědčení, i když státní zástupce poté, co na jednání předložil důkazy, které podle uvedeného soudu umožňují odsoudit obviněnou osobu za spáchání trestných činů uvedených v této obžalobě, navrhuje, aby byla tato osoba stran některých skutků zmíněných v uvedené obžalobě zproštěna obžaloby, nebo byla odsouzena za méně závažný trestný čin.

Podpisy